

Publicerad 2009-07-16 19:12 av Mäkitalo

ibland

ibland inte

kanske det skrivs ur realitet

kanske ur fantasi

kanske ur en siares ögon

det låter jag vara osagt

juicemaskinen

att det var du som skulle hitta

mig trodde jag aldrig på

att någon säger sig ha väntat på

mig är olidligt tillfredställande

livet blir ett hopp över närmsta vattenpöl

ett litet skutt av mani

för att på något sätt tvinga kvar

huvudet på marknivå

hallå Gud?

vad lätt är det väl att flyga

med kärlek i sina skor!

med en tröst i mörkaste

av kvällar och tankar

jag tror du ändå inte finns,

Gud</I>

vad enkelt är det väl

att tro på dig när allting

svek

när kvällarna bär en dimma

utan dimma

en rädsla utan rädsla

tomhet

en ilande känsla av
att rymma sitt liv är
den enda vägen ut

Gud?

jag ber till dig för smärtstillande ord
smekta i mina örons
djupaste kanaler
dit en kall blåst
aldrig når

för det är inte i hjärtat mitt
du sitter när jag behöver dig Gud
för inte ens du kan utplåna smärta

endast kan du, bara du
med makt förvrida
mina sinnen till magi
du ger dem illusioner

öronen hör ljuv musik

tungan slickar socker

ögonen ser soluppgången

min hud rör vid silke

näsan snuddar vid nysmält choklad

<I>i varje andetag</I>

så som vi alltid
skulle ha varandra

så finns nu Gud för mig

ty du Gud finns för mig
när jag behöver det

eller är det bara min kropp
som gett upp kampen
i alla alkoliserade nätter
och huvudvärksfyllda mornar
och gråtspränga kvällar
innan alkoholen kommer?</I>

min kropp som till slut gav upp kampen
om mitt kroppsliga morfin
och till slut lät mig vila
från det som en gång
var det allra vackraste
på denna jord,
han

<I>kroppsligt morfin?</I>

det borde man kunna köpa på burk

<I>om jag menar allvar?</I>

är det verkligen så illa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mäkitalo med Poeter.se id #23494 innehar upphovsrätten